

Svar (28/8 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at det forventes, at ca. 45.000 skal igennem sikkerhedsuddannelse som følge af den nye arbejdsmiljølovgivning.

Der skal i omkostningerne til sikkerhedsuddannelse skelnes mellem et engangsbeløb til implementering af uddannelse for alle de nyvalgte sikkerhedsgruppemedlemmer som følge af den nye arbejdsmiljølovgivning og de løbende årlige udgifter til sikkerhedsuddannelse for nyvalgte sikkerhedsgruppemedlemmer.

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 94 af 28. maj 1997 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L 259 – bilag 57) blev det skønnet, at engangsomkostningerne til gennemførelse af den nye sikkerhedsuddannelse på 5 dage vil være mellem 250 og 350 mill. kr., hvis alle nye sikkerhedsgruppemedlemmer først gennemfører uddannelse i 1999. Disse beløb kan dog forventes at blive væsentligt reduceret, når der tages hensyn til, at mange nye sikkerhedsgruppemedlemmer vil blive valgt og uddannet mellem 1. juli 1998, hvor grænsen, for hvornår sikkerhedsarbejdet skal være organiseret, sænkes til 5 ansatte, og 1. januar 1999, hvor det nye grundmodul for nye medlemmer af sikkerhedsorganisationen træder i kraft. Uddannelseskra­vet indtil 1. januar 1999 vil således stadig være den nuværende uddannelsesordning, som bl.a. for kontor og administration er selvstudie.

De løbende årlige omkostninger vil beløbe sig til maksimum 100 mill. kr. De årlige omkostninger kan dog forventes reduceret bl.a. på baggrund af den vedtagne ændring den 23. maj 1997 af arbejdsmiljølovens § 8 (Lov nr. 375 af 10. juni 1997), hvor der åbnes mulighed for, at der kan indgås rammeaftaler om organiseringen af sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Dette kan bl.a. medføre en reduktion af sikkerhedsgrupper og dermed medlemmer, der skal have uddannelse. Ligeledes kan den mulighed for at forlænge valgperioden, som efter forslag fra arbejdsmarkedets parter forventes indarbejdet i den kommende nye bekendtgørelse om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde, betyde en reduktion i tilgangen til uddannelserne.

De angivne omkostninger er fortsat løst skønnet, idet der ikke er foretaget endelige beregninger af omkostningerne, som også vil afhænge af den nærmere udformning af sikkerhedskurserne mv.

I forbindelse med arbejdet med den ny sikkerhedsuddannelse vil et udvalg bestående af arbejdsmarkedets parter se på såvel indholdet af uddannelsen som rammerne for uddannelsen, herunder hvor kurserne skal foregå. Udvalgsarbejdet skal være færdigt, således at den nye uddannelse kan igangsættes pr. 1. januar 1999.

I udvalgsarbejdet vil der blive taget udgangspunkt i eksisterende forhold, således at der bygges videre på de gode erfaringer, der er gjort med den generelle 32-timers § 9-uddannelse. Disse kurser afholdes geografisk spredt og som dagskurser, således at deltagerne så vidt muligt ikke skal overnatte, og således at rejseomkostningerne kan holdes nede.

Det er det styrende § 9-udvalg nedsat af Arbejdsmiljørådet, der har fastsat retningslinier for rammer og indhold af § 9-kurserne for sikkerhedsgruppemedlemmerne, og som fastsætter kravene til § 9-underviserne. Undervisningen bliver varetaget af en godkendt § 9-underviser, der har gennemgået et særligt § 9-underviserkursus, og kursusudbydere er hovedsageligt DA's miljøuddannelse og LO-FTF-AC's sikkerhedsuddannelse. Dertil kommer, at større offentlige og private virksomheder afholder deres egne kurser.

Spm. nr. S 2855

Til indenrigsministeren (25/7 97) af:

Eva Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at komme den indlysende uretfærdige ordning til livs, hvor hovedstadskommunerne betaler store udlig­ningsbeløb til provinskommunerne til trods for, at Indenrigsministeriets sammenlignende undersøgelser af indkomstforhold på tværs af kommunegrænser klart viser, at de fleste familier i hovedstadsområdet har mindre til rådighed efter afholdelse af alle udgifter end tilsvarende familier i provinsen?«

Svar (11/8 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Undersøgelsen fra regeringens Hovedstadsudvalg om familieindkomster 1996 viser bl.a., at en familie, der bor i ejerbolig i hovedstadsområdet – på trods af højere indkomster efter skat – har